

16. dec. 1844

FAKTA

Dato:

16. dec. 1844

Sidetæl:

Dagbog D, side 1

Dagbogens placering:

Den Hirschsprunges Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 241-
243

TRANSSKRIFTION

16 December 1844.

Mit Arbejde.

Til 3 Bøger, som skulle komme ud til den nærforestaaende Juul, har jeg leveret Bidrag. Kaalunds Fabler¹ ere alt udkomne. De to andre pine mig endnu, da Tiden er saa knap. Slutningsvignetten til Hammerichs Sakuntala² har jeg idag ætset ved Frølich's Hjelp, men dertil mangler endnu en Ranke, som jeg imorgen skulde tegne paa Steen (for første Gang). Til en Nytaarsgave af P:L Møller har jeg ogsaa gjort en lille Tegning,³ som i disse Dage bliver skaaret i Træ. Et lille Parti af Sydsiden af Refsnæs,⁴ som jeg tillige ætsede idag, er ikke lykkedes, da jeg forsmåede at bruge flere Ætsninger, hvorved jeg vilde have opnaaet de forskjellige Toner, dem jeg troede alt ved Naalens Brug at have faaet. Muligt kan jeg endnu ved Polerstaalet bringe nogen Holdning ind deri. – Mine Malerier hvile, da Veiret er saa mørkt, at det er umuligt at male, helst da jeg ikke som Skovgaard kan gaa hen ved Vinduet og blande Farverne, og derpaa hen til Billedet i Mørke at male, en egen Methode, som vel kun lader sig bruge ved saa store Sager, som hans og med saa gode Øine, som hans. – Foruden Anlæg til en stor Tyr,⁵ har jeg tre Billeder, der vente paa at fuldføres: de to Køer imod Luften, Aften⁶ – Blegepladsen ved Vognserup. Middag⁷ – og Faar paa en Høi. Aften.⁸ –

¹ Lundbye leverede i årene 1843-1844 ialt halvtreds tegninger til H.V. Kaalunds Fabler for Børn. Fortegningerne tilh. Den Kgl. Kobberstiksamling.

² Lundbyes raderinger af blomstersankersken efter et antikt vægmaleri og af et antilopehoved benyttedes til henholdsvis for- og bagsiden af Martin Hammerichs oversættelse af Sakuntala (1845 og senere udgaver; Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949 nr. A 4-5). Den litograferede ranke, der indrammede disse raderinger benyttedes kun til førsteudgaven af bogen.

³ En jordefærd, bragt i P.L. Møllers Gæa, æstetisk Aarbog 1845 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. A 96).

⁴ Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. A 6.

⁵ Næppe fuldført og formodentlig tilintetgjort (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 181c).

⁶ Statens Museum for Kunst, KMS8567 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 185).

⁷ Privateje (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 186).

⁸ Statens Museum for Kunst, KMS504 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 188).

Mit Arbejde.

16 December 1847.

Til B. Ringe, som skulde komme ind til den næstfølgende Jule, har
j. levet Bidaag. Naalands Fælle er alt indkommet. De to andre pines
mig end en, de Tiden er en Knap. Slutnings bignetten til Malmwedde
Læremale har j. idag atstet ved Føtelids Hjelte, men det vil snarere
være en Spøge, som j. imorgen skulde tegne paa Sten (for første Gang).
Tiden Nyltaars gave af P. L. Møller har j. ogsaa gjort en lille Tegning,
som i disse Dage bliver skæret: Træ. Den lille Parti af Lydsiden af
Jesens, som j. tillige atstede idag, er ikke lykkedes, da j. forstodde
at bringe flere Ofteringer, hvorat j. vilde have agnæet de forskjellige
Toner, som j. troede alt ved Naalens Brag at have faaet. Måling
har j. endin ved Palerstalet bringe nogen Høflighed ind i.
Minne Malerens Bilde, der Næst er saa smukt, at det er umuligt
at male, heldt da j. ikke som Theogard kan gaa hen ved Billedet
og blande Farverne, og ligesaa hen til Billedet: Mærk at male,
en egen Methode, som vel kun lader sig bringe ved saa store Sager,
som hans og med saa god. Fine, som hans. - Forinden Aften
til en stor Tegn, har j. to Billeder, der rent paa at færdiges:
S. to Kæde imed Løfter, Aften - Blegpladerne ved Nymserne,
Midag - og Faar paa en Blad, Aften.

Grundtone.

19 Dec: 44.

Reet er snart omme, og hvad andet kan j. sige Lærem, end: at det
bragte mig kun end en luttet Skuffelse, end de foregaaende.
Det dres mig til at klage og jenne, men kunde have en mine mig,
til Fortvivlelse eller Vidskommen. Jy gaar mi ~~ind~~ i Læg, og dyndt
det er noget af det j. helst gjer, saa er det dog heller ikke midt i
særlig Glæde, thi j. er ikke mere træt om Aftenen end om Morg-
nen, vel snarere mindre, thi om Mingen ligger den lange
Dag for mig som en Bygde, om Aftenen ved j. at j. for en Tid
har ganske glemt alt, j. som en aldag, eller dy saer